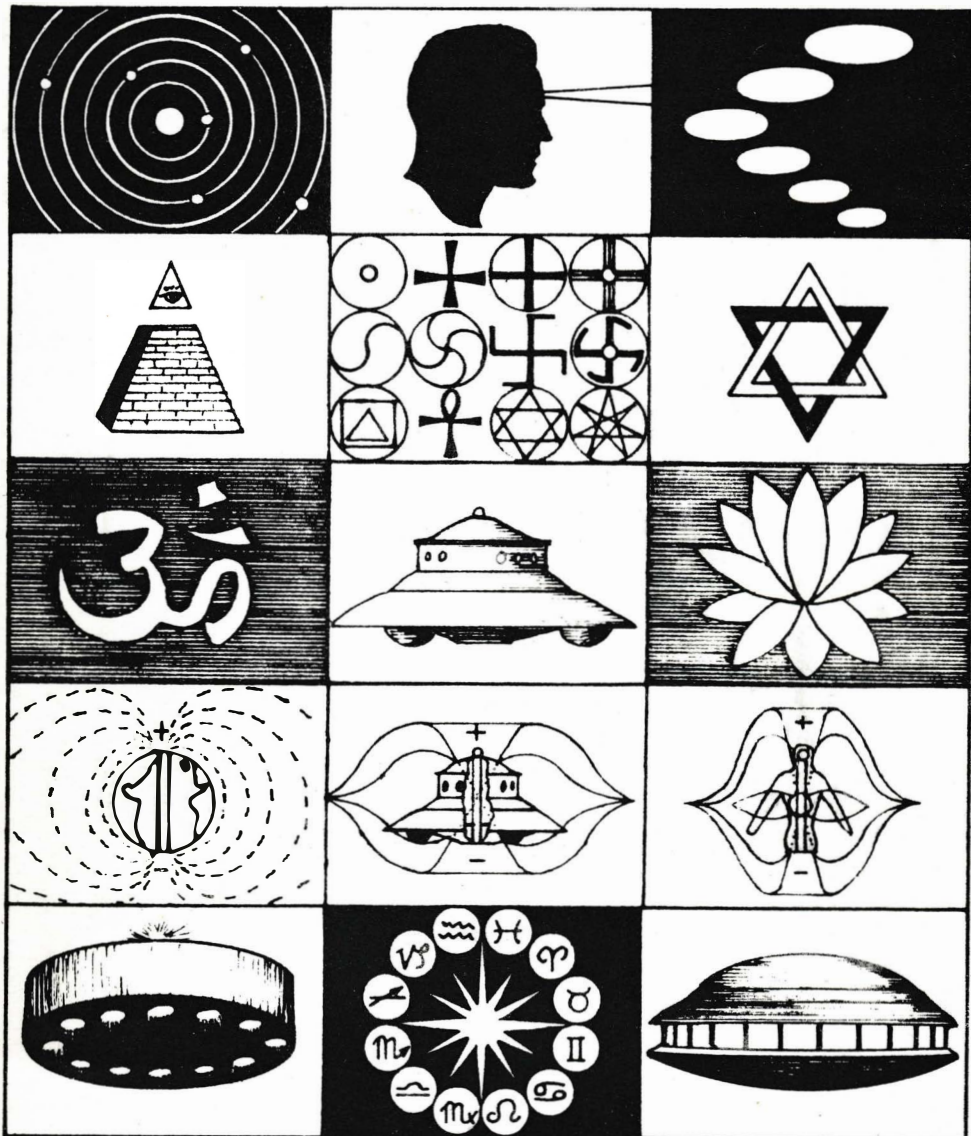

• FAKTA? •

NR. 3 - 1972

3. årgang

TIDSSKRIFT FOR FILOSOFI, FYSISKE OG
PSYKISKE FENOMEN OG UVANLIGE HENDELSER

XX

I N N H O L D :

Diverse nyheter.....	side 1
Var blyforgiftning årsak til romerrikets fall?.....	3
Spis mere honning.....	4
Alderdomsproblemet "igjen" løst.....	4
Victimologi.....	5
Hvorfor er lengdeveksten forøket?.....	6
Min karuselltur med UFO-saken.....	7
Det eksisterende univers.....	13
På sporet av fortidens gåter.....	15
Har et UFO landet på Kjølsøya?.....	16
DET UMULIGE - en drøm.....	17

XX

FAKTA?

Postboks 2720 - 5010 BERGEN. Utkommer
med 6 nummer i året, og koster for året
kr. 20,00. Kan kun fås ved abonnement. ●

● ● Postgiro 32 17 52.

Ansvarlig redaktør: Asle Overholdt. ● ●

XX

OBS!

Vi har startet med en aksjon for å skaffe flere abonnenter på FAKTA?, og har hatt endel annonser inne i aviser allerede. Dessverre er det meget kostbart å annonsere idag, og resultatet er ikke alltid like oppløftende. Bladet har fortsatt ikke nok abonnenter for å dekke utgiftene, og det er tvingende nødvendig å få driften i balanse med det første. Dersom dette ikke lykkes, må enten sideantallet reduseres endel, eller bladet i en periode på $\frac{1}{2}$ eller 1 år ikke utkommer. En slik pause kan dessverre bli nødvendig, og årsaken er at undertegnede i nærmeste fremtid og til neste år får så store utgifter, at det ikke blir mulig for meg å klare begge deler. Men en pause betyr ikke at bladet kommer til å gå inn, det er klart, men en drastisk omlegging til et annet utgivelsesopplegg vil det medføre.

Men nå er selvsagt ikke overnevnte ment for å overføre problemene til deg som allerede abonnerer på FAKTA?, eller å skape en skyldfølelse. Du som allerede støtter bladet skylder vi stor takk - men som abonnent har du rett til å bli forhåndsorientert, slik at ikke evt. forandringer kommer overraskende og helt uventet.

Dersom du kjenner noen som er interessert i vårt emneområde, er vi meget takknemlig om du vil sende oss vedkommendes adresse, så skal vi sende noen eldre nummer som gratis prøve sammen med nødvendige opplysninger, til vedkommende, uten at han behøver å vite hvor vi har fått hans adresse fra. På forhånd takk til deg som reagerer.

Asle.

- - - - - o o o o o o - - - - -

DET GRØNNE BLAD

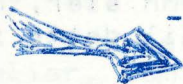
På sidene 3 til 6 har vi gjengitt endel artikler som er hentet fra et dansk hefte for: ikke-voldelig og sunn livsførsel. Redaktør er Alma del Monte, som også er ansvarlig for endel av de artikler vi har sakset. Bladet koster danske kr. 30,- pr. år. Samme redaksjon utgir også bladet Aquarius, og abonnementet for begge blader er d. kr. 45,- pr. år. Adressen: Landlystvej 31 E, 2650 Hvidovre.

- - - - - o o o o o o - - - - -

PSI-Kontakt heter et hefte som utgis av Denis Lindbohm, Viborgsgatan 2 B, 213 61 MALMØ, Sverige. Det er et medlemsblad for PSI-Cirkeln, en interessant organisasjon som utgiveren har startet. Denis er jo forøvrig kjent av FAKTA?'s lesere fra tidligere artikler om reinkarnasjonsproblemer. Bladet inneholder vesentlig leserbrev og små artikler, og man legger vekt på å få med alt som innsendes uten å utøve noen sensur. Det koster svenske kr. 10:- for medlemskap i PSI-Cirkeln, og driften baseres ellers på frivillige bidrag.

- - - - - o o o o o o - - - - -

UFO - Bulletinen

heter det nystartede medlemsbladet for UFO-Sødertälje, Box 5046, 151 05 Sødertälje 5, Sverige.

- - - - - o o o o o o - - - - -

NORSK UFO-FORUM

blir navnet på det nye norske UFO-tidsskriftet som utkommer nå i høst, som en erstatning og fortsettelse av Norsk UFO Tidsskrift. Bladet vil, etter de opplysninger vi har mottatt, bli stensilert i A4-format, omfattende 25 - 30 sider og utkomme med 5 - 6 nr. i året.

Det vil koste kr. 15,- for året. Norsk UFO Forum vil bli utgitt av Norsk UFO Center. Sistnevnte gruppe er tidligere Trondheim UFO - Forening, som nå har utvidet og intensivert virksomheten. For mere detaljerte opplysninger: Norsk UFO Forum, Postboks 2119, 7001 Tr.heim.

Til FAKTA?'s lesere kan vi opplyse, at vi allerede over et lengre tidsrom har hatt en viss kontakt og samarbeid med de aktive i Trondheim, gjennom lederen K. Stenødegård. Etter hvert som dette nystartete blad og FAKTA? kommer i mere etablerte former, vil vi utvide dette samarbeidet så meget vi av praktiske hensyn kan klare.

Norsk UFO Forum vil komme til å kjøre etter en annen retningslinje enn FAKTA? gjør, så noen konkurranse bladene imellom er det ikke snakk om. Abonnerer man på begge hefter skal det nok ikke være mye av det som skjer på UFO-området i Norge man går glipp av.

S Ö K A R E N

är en intressant svensk tidskrift för livsåskådningsfrågor.

I år har bl.a. följande artiklar varit införda:

Meditation är själens medicin, Kan hästar tänka?, Är tro på reinkarnation något för moderna västerlänningar?, Yoga-Jonson rör om i den andliga grytan, Kvällen då UFOs inte kom, Det indiska reptricket, Vara vän med naturandarna

Sökaren utkommer med 10 nummer om året. Pren.pris helår 29:- sv.kr., halvår 15:25 sv.kr.

Provex. kan erhållas gratis.

Adress: Box 3063, S-103 61 Stockholm 3, Sverige,

L Ä S S Ö K A R E N !

NY SVENSK UFO-BOK PÅ VEI

K. Gösta Rehn er sikkert velkjent av de fleste UFO-interesserte. Han har skrevet to bøker om flyvende tallerkener: "De flygende tefaten. Dokument och teori" (Zindermans, 1966. 2. opplag i 1967) og "UFO! Nya fakta om de flygende tefaten" (Zindermans, 1969).

Det ble nylig opplyst at en tredje bok er på vei. Hovedformålet med denne bok er å imøtegå Condon-rapporten og, som Rehn sier, å presentere sannheten om de flygende tallerkener. Til dette formål vil han bl.a. gjøre bruk av 90-100 rapporter.

Rehn, som er APRO's (Aerial Phenomena Research Organization) representant i Sverige, har aldri selv hatt en UFO-opplevelse. Han mener, at de mennesker, som ser flyvende tallerkener, som regel kommer til å gjøre det ved en tilfeldighet.

Det er med stor spenning, man må imøtesee hvilken måte, og med hvilke rapporter, han vil gi oss sannheten om tallerkenene. Rehn har erfaring nok å øse av, idet han har samlet materiale sammen siden 1955, da han ble aktivt interessert. Det skjedde ved å oversette en bok av Donald E. Keyhoe til svensk.

Willy Wegner (i Dansk UFO Tidsskrift nr. 7/8 1972).

VAR BLYFORGIFTNING ÅRSÅK TIL ROMERRIKETS FALL?

av Alma del Monte

Den alminnelige oppfattelse er, at romerrikets undergang skyldtes overklassens vellevnad og et generelt "sedernes forfall". Dr. S.C. Gilfillan fra Amerika hevder imidlertid, at romerriket gikk til grunne på grunn av blyforgiftning. Han kaller saken for en av de største menneske-slaktninger, og han baserer sin oppfattelse på vitenskapelige gift-undersøkelser og statistikk. Han har undersøkt blyinnholdet i skjeletter fra den tid, og han har etterforsket matoppskrifter. Katastrofen begynte år 150 før vår tidsregning. Innen da var grekerne rammet av det samme. Overklassens kvinner ble sterile, aborter og dødfødte barn ble mere og mere alminnelig. De få levendefødte døde i den tidlige barndom eller var misdannede.

I en periode på 300 år ble det på ett sted produsert 2,1 millioner tonn bly, som spredtes gjennom vannledninger, og opphopetes i leketøy, farver, kosmetikk, mat, vin m.m. Hver generasjon var på en fjerdedel av den foregående, og etter 18 generasjoner var det forbi.

Hvorledes kunne det da gå til, at romerne ble ved med å fylle seg med så store mengder bly? Jo, de ante ikke, at bly var giftigt. Man hadde tidligere oppdaget kobberforgiftninger, så det tok man seg i akt for, men bly skjenket man altså ikke en tanke. Kobberforgiftning gir straks symptomer, blant annet smak derav. Det gjør ikke bly. Derfor skiftet de kobber- og bronsjekar ut med blykar. Vannet tok de fra ledninger, som var fylt med bly. Drakk av blykrus og laget mat i blykar, barnene leket med blyholdigt leketøy, som småbarn tok i munnen. Husene ble pyntet opp med statuetter og annet av bly, og veggene ble malt med blyholdig maling.

I vinfremstillingen kom blyet inn på 14 forskjellige måter, en av måtene var, at man på kalde dager varmet vinen i blykar.

Man spiste og drakk, og det rikeligt, og man ble blekere og svakere. Man så, at det fødtes færre barn og ennå færre levedyktige, men forsto ikke årsaken. Keiser Augustus' eneste sønn Commodus, var åndssvak. Man begynte å straffe ungkarer for å få dem til å gifte seg, og man utsatte privilegier til dem, som fikk over tre barn.

Forgiftningen av den romerske overklasse (fordi det var dem, som drakk mest og spiste mest og kunne anskaffe flest ting) har sin parallell i nåtiden, nå er blott hele befolkningen i stand til de samme anskaffelser m.m. som datidens overklasse. Som det ses annetsteds her i bladet (Det Grønne Blad, hvor artikkelen er hentet), utspyr giftige bensindunster sin gift over våre marker, hvis gress dyrene spiser, og deretter får de mennesker, som spiser dyrene, giften i seg, den finnes også i melk.

Foruten blyet har vi ca. 50.000 kjemiske substanser fra alle de kjemikalier, som fylles i våre levnedsmidler og i våre vann, og vi har ikke engang den unnskyldning, at vi er uvitende.

I nåtiden vil det sikkert ikke ta 18 generasjoner å utrydde befolkningen, for nåtidens gifter er sterkere og mere virksomme, og opphopningen av forskjellige gifter forsterker virkningen.

Protester, hvor De kan. Kjøp intet levnedsmiddel med tilsetninger og unngå selv forurensning!

NB! Hver bil utspyr 1 kilo bly om året langs våre landeveier, og man har funnet masser av opphopet bly i de kreaturer og andre dyr, som gresser på markene langs landeveiene. (Det Grønne Blad, 2/70.)

SPIS MERE HONNING

sies det i det svenske blad Søkaren i en fra "The Vegetarian" oversatt artikkel, som vi bringer her,

Den meget høye alder, som de tidligere englendere oppnådde, har ofte gitt anledning til kommentarer og spekulasjoner fra historikere. Plutarkos sa engang: "disse englendere begynner først å bli gamle, når de er 120 år."

Biavl var dengang en stor industri, og man forundres over, hvor ofte den daglige dosis av honning omtales i gamle beretninger. Men også vår tids biavlere kan oppleve en høyere alder enn andre i de samfunn, hvori de lever.

John Andersson, som foreleste om biavl ved universitetet i Aberdeen, sa en gang: "Avl bier og spis honning, og I vil bli gamle. Biavlere lever lengere enn alle andre." Kirkebøker og gravstener fra fortidige kirker på de britiske øyer, gir følgende opplysninger:

Sir Owen i Skottland døde 124 år gammel. Da han var 98, fikk han en sønn. Sir Owen levde av melk, honning, grønnsaker, vann og vin.

Mr. Eccleston, irlender, ble 143 år og døde i 1691.

Thomas Parr fra Shropshire, som døde den 16. november 1635, 152 år gammel, er den mest bekjente av dem alle. Meget er det skrevet om ham. Det er sagt, at han giftet seg med Catherine Milton, da han var 102 år og fikk et barn med henne. 120 år gammel giftet han seg med en enke. Parrs amorøse triumfer og ærverdige alder ble kjent vidt omkring, og han ble innbudt til London av jarlen av Erundel på begjæring av Karl den I, da kongen ønsket å treffe ham. Men det kongelige måltid ble sannsynligvis for meget for parr, for han døde kort tid etterpå.

Det ble foretatt obduksjon, og man konstanterte blodopphopning i Parrs innvoller, men at hans indre organer forøvrig var i perfekt stand. Parr hadde alltid levd et enkelt og stille liv og tilskrev sin høye alder og sitt gode helbred det daglige forbruk av honning.

ALDERDOMSPROBLEMET "IGJEN" LØST

av Birger Langstrup

Med mellomrom er det gjennom tidene dukket opp folk, som hevder, at de kan hindre alderdommens inntreden ved mere eller mindre merkelige kurer.

En av de nyeste kurer brukes av amerikanske "vitenskapsmenn". Kuren varer 90 minutter ad gangen, og den forbedrer hukommelse og intellekt.

Pasientene anbringes i en høytrykkskabin og innånder surstoff gjennom en maske. Lufttrykket er på 3 atmosfærer, hvilket bevirker, at blodets evne til å transportere surstoff rundt fordobles.

Man oppnår, sier de pågjeldende vitenskapsmenn, de beste resultater med personer over 60 år. På et hospital i USA har man gjort forsøk med 13 menn, som hadde en gjennomsnittsalder på 68 år, og som alle utviste tegn på nedsatt intellekt og senilitet. De ble behandlet 30 ganger med surstoff under 2,5 atmosfærens trykk.

Da de etter behandlingens avslutning ble testet psykisk, utviste de bedringer på mellom 25 og 150 prosent.

I løpet av et år har 1484 pasienter i USA gjennomgått denne behandling. Den kan også anvendes i forebyggende øyemed og sies å være prøvet av Jackie Onassis. Også hennes mann har gjennomgått behandlingen. (Det Grønne Blad, 8/72.)

VICTIMOLOGI

av

Alma del Monte

Ja, kjære leser, De stusser sikkert over overskriften, men det er betegnelsen for en ny vitenskap, som beskjeftiger seg med den side av kriminologien, som går ut på, at offeret for en forbrytelse kanskje selv er den skyldige - eller i hvert fall medskyldig.

Det finnes allerede på nåværende tidspunkt mange vitenskapelige arbeidere, som klart viser, at visse mennesker tiltrekker forbryterne. Også bestemte institusjoner har det slik. Det dreier seg ikke blott om røverier, men om ting fra det simpleste tyveri til drap. Brødrene Kennedy er av vitenskapsmenn innen for denne gren blitt betegnet som ofre, som søkte etter attentatmenn.

Nå er denne unge vitenskap, som i begynnelsen ikke ble tatt alvorligt, opptatt som studiefag ved i hvert fall tre store universiteter i Amerika. Det kommer snart et stort verk om denne vitenskapsgren, og i 1973 skal det avholdes en stor kongress herom i Jerusalem.

Noen av disse ofre for forbrytelser er masochister (nyter fysisk eller psykisk mishandling) eller deprimerte. Hans von Hentig, en fremtredende kriminolog, betegner dem som besatt en lyst iblandet lengsel etter skader.

Hos andre av denne gruppe mennesker er det visse personlige egenskaper, som gjør seg gjeldende, det kan være ambisjon etter makt som hos Kennedy-brødrene. Deltagelse i f.eks. en levevis med narkomani eller prostitusjon disponerer også til å bli ofre for forbrytelser.

Særlige erhverv tiltrekker også forbrytere, f.eks. leievogns-sjåfører, bankkasserere, politibetjenter. Her skulle motiveringen til å søke slike stillinger likefrem være lyst til å bli offer for forbrytelser, på samme måte som mennesker med sadistiske trekk søker slike stillinger, hvor de kan få avløp for disse, f.eks. lærere ved oppdragelseshjem, fengselsbetjenter o.l. (her skal vi dog straks tilføye, at naturligvis ikke alle i sådanne stillinger har gjort det av annet enn alminnelig interesse).

Forbrytelsens art er avhengig av offerets oppførsel. F.eks. tyveri av offerets skjødesløshet; svindel av offerets begjærlighet; pengeutpresning av offerets skyldfølelse eller mindreverdsfølelse. Når man unntar de helt overlagte mord, er en stor del drap provokert av offeret selv. Det er ofte offeret, som først fremviser et våpen eller slår løs på den andre. Og her ses bort fra konflikter på grunn av en virkelig eller innbilt forurettelse. Eller man håner og provokerer den andre så direkte, at man blir slått ihjel. F.eks. en beruset mann, som stakk sin kone en slakterkniv i hånden, slo henne og sa, at hun turde jo ikke bruke kniven. Hun turde, da han hadde hånet henne tilstrekkelig!

I noen drapssaker kan det være et mere eller mindre bevisst ønske om selvmord, men ofte - kanskje av religiøse grunner - vil ha en annen til å utføre drapet.

At offeret ved voldtektsforbrytelser ofte selv har en stor del av skylden, behøver vel ingen nærmere forklaring. Mange ganger er det ovenikjøpet slett ikke voldtekt, men noe, som sies etterpå av frykt for følgene.

Mange berusete utvelges som ofre av berikelsesforbrytelsers utøvere.

Mange myrdede er også berusete, fordi de provokerer, eller de praler med penger eller annet. (Det Grønne Blad, 3/71.)

HVORFOR ER LENGDE- VEKSTEN FORØKET?

Her i Vest-Europa er lengdeveksten vesentlig forøket, således at nåtidens barn er ca. 10 cm høyere enn blott for 15-20 år siden.

Man har hatt teorier om, at det var den lødigere kost, som gies barn i dag - er den forøvrigt lødigere, så utpint den er på grunn av alle slags tilsetninger i alle ledd, som gjør produktene større, men samtidig mindre verdifulle næringsmessigt?

Nå mener vesttyske leger å ha funnet en annen forklaring på den store lengdetilvekst. De sier, at det skyldes dels mere solskinn, fordi det er blitt mere alminneligt, at barn fra alle samfunnslag dyrker mere friluftsliv.

En annen årsak skal være den økte støy og larm. Det stigende støynivå påvirker hypofysens produksjon av veksthormoner. Man vet ikke, hvorfor hypofysen pirres av støy og sol, men den påvirkes også av mange andre ting, f.eks. sorg eller hjemve, her er det andre hormoner, som påvirkes, f.eks. de, som har betydning for kvinnens menstruasjon. Hypofysen består av 3 deler, som hver produserer mange forskjellige hormoner, og disse har hvert sitt virkeområde og kan altså påvirkes av utenfra kommende ting. Man kjenner som sagt ikke ennå hele mekanismen.

Denne utvikling med den forøkte lengdevekst er kjedet nøye sammen med kjønnsmodenheten, og den kan derfor volde store problemer, idet det slett ikke mere er så ualminneligt å se 12-årige piker bli gravide. Denne tidligere fysiske modenhet følges dessverre ikke av intellektuell modenhet. En slik pike har slett ikke evne til å ta seg av et lite barns oppvekst, det blir ofte pikens foreldre, og barnet kan da lett bli offer for det, man i journaler over miljøskadde barn likefrem betegner som "besteforeldreoppdragelse", hvilket jeg ikke i denne omgang skal komme inn på. Eller barnet vokser opp på institusjoner, og det vet man i dag, kan skade for livet. Også dette har vi skrevet om tidligere og lar det ligge i denne omgang. Som tredje mulighet: det foretas abort, men ofte blir det først klart for omgivelsene, at piken er gravid, når hun er så langt kommet i graviditeten, at det er for sent å foreta abort. Ikke alle foreldre har så megen føling med sine barn, at de legger merke til noe, før det likefrem kan ses. En abort er dessuten en dårlig løsning, idet det kan gi piken mæn både fysisk og psykisk for hele livet. Og så holder jeg enda her den åndelige side av problemet ute, nemlig at man skader den sjel, som skulle inkarnere pany.

De tyske leger sier, at man bør informere skoler og hjem om den forandring, som er skjedd med den tidligere kjønnsmodning, således at de har mere føling med de barn, som er dem betrodd og derved kanskje i en del tilfelle kan være med til å hindre noen av de ulykker, som vitterligt skjer.

Medisinerne har også konstantert, at barn fødes med meget større kranier enn før, fontanellen lukker seg tidligere. Melketennene bryter ikke tidligere igjennom, men det gjør til gjengjeld de blivende tenner.

Det ser ut, som om mennesket fortsatt skal vokse med ca. 5 cm for hvert tiår, så vi kan lett ende som rene kjemper, såfremt det ikke skjer andre ting, som endrer billedet igjen. Men det gjør det jo nok, det går sjeldent så galt, som presten prediker! (Det Grønne Blad, 8/72.)

MIN KARUSELLTUR MED UFO-SAKEN

av Karl Hansen

Det var en gang, at jeg kom til å interessere meg for flyvende tallerkener. Det var en ukebladsartikkel: FLYVENDE TALLERKENER FRA VERDENSROMMET, en omtale av Donald Keyhoe's bok, som startet meg. Samtidig brakte avisene en omtale av de to nystartede, danske UFO-foreninger: DISC og SUFOI.

SUFOI sto for: Sydjysk UFO Investigation. Den var ledet av kapteinløytnant H.C. Petersen og var opprinnelig kun tenkt som en organisasjon for piloter i Sønderjylland, men på grunn av den meget store interesse, ble det opprettet et nett av sivile grupper ut over hele landet. Mange av disse ble ledet av lokale politibetjenter, som dog senere samlet trådte ut av UFO-arbeidet. Et blad begynte å utkomme i 1958 - UFO-NYT.

Den andre UFO-forening startet i Hølte og kom til å hete: Dansk Interplanetarisk Selskap for Contact. Det navn, må man vel si, lød som en formålsparagraf, noe som jeg egentlig også tror, at det var. "Disk", som selskapet eller foreningen ble kalt mellom venner, og vistnok også mellom de andre, - ble ledet av lærer C.W. Kiørboe.

DISC og SUFOI arbeidet i begynnelsen sammen, men etter en kort tid oppsto det rivalisering, og samarbeidet ble avbrutt. I min iver for saken, kom jeg hurtigt i forbindelse med dem begge to, og fikk derved prøvd hvor vidt forskjelligt disse to organisasjoner arbeidet. Jeg mener selv, at uoverensstemmelsen oppsto på grunn av ledernes forskjellige utdannelse og deres ideer om organisasjonsforhold. H.C. Petersen var tilhenger av kjeft, tempo og rethning, det lå jo i hans utdannelse. C.W. Kiørboe var utdannet lærer, med den nesten motsatte innstilling. Det måtte gå galt, når disse to personligheter skulle arbeide innen for samme sak. De kom til å stå for meg som symboler for hver sin i d e.

Jeg har kalt dem PYRAMIDEIDEEN og FRIHETSIDEEN. Det kan kanskje lyde litt søkt, men det var i virkeligheten en fundamental forskjell på disse to organisasjonsformer, og deres fremgangsmåter. Pyramideideen var militært oppbygget, med H.C. i toppen, under ham kom landsdelslederne, som hadde områdelederne under seg, og de hadde igjen ansvaret for gruppelederne. Jeg var gruppeleder, og skulle derfor innsende UFO-rapporter og annet materiale ad kommandoveien, altså over alle trinnene til toppen. Det var en overgang slik, at man kun kunne bli medlem i pyramiden ved å utfylle et ansøknings-skjema, og derved, hvis man ble godkjent, få utstedt legitimasjonskort.

Frihetsideen gikk ut på et samarbeide mellom selvstendige UFO-studiegrupper, med en slags stab til å behandle rapportene, og til å frem-skaffe og oversette materiale, som gruppene ønsket å arbeide med. En slags REISENDE PATRULJE skulle opprettes, til å oppta rapport ved større UFO-hendelser, og dem var det jo mange av i 1959-60. Ved denne fremgangsmåte håpet man å få mere kvalitetspregete rapporter, som kunne brukes til studiegrunnlag.

Begge organisasjoner eller ideer benyttet seg dog ofte av metoden med å sende rapportskjema ut til personer, som i pressen var blitt nevnt som observatører av et himmelfenomen. Dette ga naturligvis, likesom nå, en masse dårlige rapporter. Pyramiden kunne, med sitt nett av grupper ut over hele landet, ha gitt rapportarbeidet et godt skubb fremover, hvis gruppene hadde mottatt en ensartet skolering i rapportinnsamlingen, men det skjedde ikke, og mange av de rapporter som vi opptok i de første år er i dag ganske verdiløse, fordi vi

manglet innsikt og erfaring. Selv ikke i dag er rapportarbeidet løst på en tilfredsstillende måte. Det kan man imidlertid ikke laste noen bestemt person eller organisasjon for, det er nemlig et meget tidskrevende og ensformigt stykke detektiv-arbeide å være rapportsentral, især hvis man skal være det ulønnet og i fritiden. Med den arkivering av rapportene som foregår nå, er det et spørsmål om ikke alle de fritimer, transportomkostninger m.m. som blir lagt i en rapport fra den blir opptatt og til den havner i rapportsentralens mappe, kunne anvendes bedre.

Hvis jeg i dag opptar en rapport, gjør jeg det for observatørens skyld, for å vise, at n o e n vil høre om og nedskrive observasjonsforløpet, uten å gjøre noe tøys med det. Jeg har nemlig forlenget oppgitt håpet om, at rapporten kan komme til å bety mere enn alle de andre, som i forveien, til ingen nytte, dessverre, står i arkivet.

Nå! - men tilbake til de to organisasjoner. Det knep for dem dengang, som det kniper andre nå, å skaffe penger til det man gjerne ville. Frihetsideens reisende rapporthold kom aldri riktig i anvendelse, og dens forsøk på å starte et UFO-magasin, ble grepet så forkjært an, at det ikke utkom et eneste nummer. Det lyktes dog i samarbeide med UFO-54, et byrå for oversettelse og duplisering av UFO-materialer, å få utgitt noen hefter med observasjonsrapporter. Frihetsideens foredragsrekker var mere kvalitetspregede og alsidige enn pyramidens. Begge organisasjoner arbeidet på dette tidspunkt hovedsakelig ut fra Adamski's bøker.

Pyramidens lille blad UFO-NYT hadde ikke mere enn 16 sider i begynnelsen, men det klarte seg i mange år som månedsblad, og er i dag det eldste danske UFO-blad, men det har vært igjennom mange forandringer siden starten. - I midten av 60-årene røk toppen av pyramidens. Et såkalt kontaktutvalg overtok ledelsen og blad. Linjen ble ført mere over mot frihetsideen. - Kanskje av den grunn, oppsto det en ny meningsdannelse eller interessekrets, med økonomisk og moralsk støtte fra UFO-NYT, - en støtte man senere opphørte med.

Denne interessekrets: UNIVERSAL LINK - UL-saken som vi husker den, blusset kraftig opp med hovedtemaet: JORDENS UNDERGANG julenatten 1967. Og det kan ikke nektes, at den grep mange av oss og rystet oss grundigt. Selv i pressen kunne man spore en lettelse, da denne jule natt var overstått. Men rundt om i mange hjem satte UL-saken dype spor, som meget tydelig kunne fortelle oss om hva tro og ønsketenkning stadig kan gjøre med oss. - Etter denne juleforskrekkelsen, ble pyramidens forståelig nok mere stram i sin politikk. Det skal vi huske på i dag, når man angriper UFO-NYT for å være for kjedelig, eller teknisk preget. - Det har sin årsak.

Toppen av pyramidens, som røk av, grodde videre for seg selv og ble en organisasjon: INTERNATIONAL GET ACQUAINTED PROGRAM (I.G.A.P.), som arbeider med UFO-saken ut fra kontaktpersonen George Adamski's beretninger og tanker. Igjennom en kirkelig parallell til Adamski - MICHEL COLLIN, fra Frankrike er IGAP idag nådd til å forutse en verdensomspennende endring, som en nær mulighet i 1972.

Frihetsideen, som mest grodde omkring København, ebbet etterhvert ut, og eksisterer egentlig ikke mere, skjønt den aldri er blitt opphevet. Det er gledelig, at FREDERIKSBERG UFO-STUDIEKREDS (FUFOS) kan utfylle det tomrom som DISC og UFO-54 etterlot. Med eget trykkeri og egne lokaler, skulle FUFOS ha store muligheter for å bringe nye fremgangsmåter og ideer inn i UFO-arbeidet.

En annen ting som jeg har gledet meg over, er DUFOC's oppståen. Dansk UFO-Center ledet av Willy Wegner har, så vidt jeg kan se, en sjanse til å bli en helt annen form for samarbeidssentral, enn man har tordet håpe. Det samarbeide, som jeg ved flere anledninger søkte å formidle, mellom UFO-organisasjonene, viste seg å bli mere til en drøm enn

virkelighet. Men med DUFOC har vi endelig fått et arkiv, hvor vi kan få fatt i alt relevant UFO-materiale, og det er tilgjengelig uansett om vi er en tilhugget sten i pyramiden, eller en liten rullesten av flint.

Ja, men hvordan gikk det så meg og alle de andre i dette foreningsliv.....? Jeg kan godt fortelle litt om min vei, ikke fordi den er mere bemerkelsesverdig enn så mange andres, men det er jo den jeg kjenner best. - Ennå har jeg ikke hatt en eneste UFO-observasjon. Det var nysgjerrighet og tanker om sakens perspektiver, som i de første år jaget meg igjennom all den litteratur om UFOer, som jeg kunne skrape sammen. - Etterhvert fikk jeg den tåpelige innstilling, - (kan jeg se nå) at folk jo måtte være noen store idioter, hvis de ikke ville eller kunne innse, at intelligensstyrte fartøyer fra våre nabo-planeter besøkte vår jord. Og det kan vel ikke undre noen, at folk mente det samme om meg, når jeg kunne gå inn for slikt sludder.....

Jo! - Jeg brukte mye tid og energi på den duell. - Og til hvilken nytte? Mine argumenter var jo bare tatt ut av noen få kontaktberetninger, hovedsakelig Adamski's og så noen få rapporter. Jeg var nesten kritikkkløs, når jeg leste UFO-materiale, men til gjengjeld ytterst skeptisk når jeg leste noe, som gikk imot mine egne meninger, (som jeg hadde mottatt fra andre). Den gang eide jeg ikke evnen til å være interessert i en ting, uten samtidig å engasjere meg så hardt i den, at et angrep på den, automatisk også ble et angrep på meg personlig. Med andre ord, var jeg - som mange andre - på vei inn i en slags KULTDANNELSE, ja! - jeg deltok faktisk i den med stor entusiasme. Det som jeg ellers hadde søkt å unngå, når jeg ikke deltok i religiøse arrangementer, kom nå til meg på en like så håndfast måte, bare i en annen forkledning: TALLERKENEN. - Det er noe jeg senere fant ut av, for jeg merket det ikke da det skjedde.

Nå er det å komme med i en UFO-forening jo ikke det samme som en ut-slettelse av personligheten, og jeg led da heller ingen skade ved det, - tror jeg, tvertimot lærte jeg noe, ikke så meget av organisasjonene, men mere av de enkeltpersoner, som jeg kom i forbindelse med gjennom årene i karusellen. Det var nemlig gjennom dem, jeg fikk vaksinasjon mot ensretning, som jeg setter stor pris på i dag. Jeg begynte likesom selv å bygge en mening opp, - ganske vist ble den til stadighet revet ned, - men derved ble jeg jo også tvunget til å underbygge den bedre.

I den forløpne tid, mener jeg å ha funnet ut av, - at trangen til k u l t d a n n e l s e er langt mere utbredt enn jeg hadde forestilt meg, - også mellom UFO-interesserte. Det var nemlig slik, og er det stadigvekk, at det i spissen for ideene, sto menn - - ja hvorfor egentlig nesten alltid menn? men ikke desto mindre, - altså menn, som utfra sine spesielle oppfattelser har gjort et kollosalt stykke arbeide, vedholdende og ulønnet. Men, - imot deres vilje, - tror jeg nok, ble de av mange medlemmer eller tilhengere ansett for å være en slags ufeilbarlige orakler, eller profeter, om hvem man grupperte seg i et slags trosforhold. - Det føles jo av mange som en stor lettelse, hvis en "formann" vil skjære tingene ut i papp for en, - vil si hvilke UFO-beretninger, man kaster bort tid med å lese, eller hvilke som er sannferdige.

I gjennom årene var det som fremgangsmåtene i UFO-organisasjonene kom til å likne dem, man anvender i trossamfunn, som hver for seg hevder å formidle, - eller eie den eneste sannhet. Hertil kommer så, at jeg og mange andre etterhvert hadde lest, men kanskje ikke helt fordøyd, en masse beretninger og bøker om fysiske og psykiske fenomener i UFO-litteraturen. Det var som grensen mellom det m u l i g e og det u m u l i g e var blitt flytende for oss. Uten forkunnskaper, og helt uten for det vi hadde lært i skolen, sto vi i den farlige situasjon, hvor alt plutselig kunne være mulig. Hvordan skulle vi dog

vurdere alle disse, ofte motstridende opplysninger og påstander? - Det var ikke så merkelig, at noen falt av karusellen, for dens bevegelser var jo helt uberegnelige.

Da den største forvirringen hadde lagt seg, kom trangen til å gå i dybden. - Til å søke alle de ting og emner belyst noe bedre, som vi hadde støtt på i UFO-litteraturen. Det var emner som: Tankeoverføring, evt. liv etter døden, religionshistorie, fortidsforskning, astronomi og mange andre. Alle UFO-sakens sideløpende eller tilstøtende emner brøt inn over oss i all deres mangfoldighet. En nesten uoverkommelig mengde litteratur ventet på vår stillingtaken.

Vi begynte nesten planløst, - noen i det ene hjørne, andre i det motsatte, alt etter forutsetninger eller temperament. Etterhvert måtte vi dog erkjenne, at det ene jo var like så viktig som det andre, hvis vi skulle forsøke å fatte en helhet. Vi oppdaget, at vi nå med fordel, kunne lese UFO-bøkene om igjen, - vi hadde fått andre forutsetninger, - vi hadde endret vårt fundament. Men vi blir aldri ferdige med dette mektige kompleks, - eller hva man nå korrekt skal kalle det: UFO - S T U D I E T med tilstøtende emner.

Den tekniske side av saken var kanskje den, som fanget den første store interesse, og slik blir det antatt å være ennå. Slikt noe som UFOer, som stopper biler eller flymotorer, ødelegger armbandsur eller gir forbrenninger, kan nok gi teknisk interesserte et arbeidsgrunnlag. De mange fysiske og tekniske detaljer kan imidlertid ikke i lengden hindre, at man på et eller annet tidspunkt må "snuse" til den "Psykiske avdeling", medmindre man avbryter studiet.

Dette forløp i studiet, som jeg nettopp har omtalt, er ikke nær det normale. De fleste UFO-interesserte grupperte seg om enkelte ideer, hvor de "innsuget" det sorterte eller tyggete stoff i seg, idet de regnet med, at dette representerte UFO-SANNHETEN, - det eneste, som var verdt å kjenne til. Det var en uheldig utvikling, men allikevel gjentar den seg, også i det meste av vårt samfunn.

Men hva kan vi da så gjøre ved det uheldige forhold, at folk bare "følger med", uten selv å vurdere, eller undersøke? Jeg vil prøve å skissere en fremgangsmåte for andre, som likesom jeg ikke har noen særlige forutsetninger, men som gjerne vil orientere seg i UFO-saken, - eller en hvilken som helst annen sak, - uten straks å ville gå i bås.

Man skal huske på, at organisasjoner nesten alltid kun gir ensidig orientering, og - at det er imot de fleste foreningers eller tros-samfunns interesser å bli sammenliknet med andre av samme kategori. Det gjelder nemlig her som mange andre steder, at frende er frende verst. De er ikke interessert i, at forskjellene mellom dem forsvinner, eller at motsetningene opphører, for derved ville deres eksistensberettigelse forsvinne. Hvis man derfor vil unngå å komme inn i kun en av de mange versjoner av SANNHETEN, så må man lære å a r b e i d e m e d m u l i g h e t e r . Ja, jeg tror simpelthen, at det er den eneste vei bort fra den skjebnesvangre kurs, som blir bestemt av ønsketenkning.

Ved de samtaler, jeg førte i de første år, med folk om UFOer, vant jeg, - det kan jeg se nå, nesten intet. Samtalene var faktisk kun en dårlig demonstrasjon av mitt eget dårlig underbyggete standpunkt. Bevares, - det er til gagn å utveksle tanker og synspunkter med andre, hvis man får noe positivt ut av det, men å misjonere ustandselig, kan skade det man misjonerer for, og lukke en selv inne i en sirkel av ønsketenkning. I stedet må vi sette oss inn i de emner, som interesserer oss, - lære å lese både for og imot. Det går lettest, hvis vi kan sette oss ut over fordommer og den personlige stillingtaken, - likesom la tingene veie hverandre opp, i en slags tenkt rettshandling, som hele tiden foregår inne i oss.

De argumenter f o r UFOenes ensistens, som vi hittil har hørt, og

selv brukt, må lages om i våre tanker, så de i stedet blir til muligheter. Det er klart, at i UFO-saken, som inneholder så mange ukjente faktorer, kan vi ikke vite noe i dag, som kan unngå å bli revidert i morgen. Det kan således ikke nytte noe, hvis vi f.eks. ovenfor andre hevder, at alle såkalte rommennesker er vennlige, langhårete og høyt intelligente vesener med et pent ytre, når det finnes en masse beretninger, som gir det motsatte inntrykk. - Så har vi ikke vært ærlige, - eller nøkterne. Det er jo enda mulig, at disse, skal vi kalle dem UHYGGEBERETNINGER, hele tiden har vært i samme antall som de andre, - eller flere. Vi har kanskje bare ikke hørt om dem, fordi de ikke passet inn i danske UFO-blads linjer, som i begynnelsen var meget sterkt preget av Adamski's tanker, hvilket absolutt ikke er noe negativt, - men det var en begrensning.

Så kommer vi inn på organisasjonenes makt, noen vil kalle det ansvar. En hvilken som helst redaksjon har en linje. Den er farvet av de pågjeldende redaktørers meninger, forutsetninger og ønsker. Igjennom årene har jeg sett hvordan emnevalg og stoffbehandling i de forskjellige UFO-blader har vekslet i takt med de forskjellige redaktørers innflytelse og personlige utvikling, og det kan sikkert ikke være annerledes. - Det gjør jo heller ikke noe, hvis leserne bare er i stand til å avveie tingene med hverandre, så ensidigheten ikke tar makten.

Den kjennsgjærning, at vi i dag har fire UFO-blader, og kanskje får flere, viser, at meningene om det sentrale i UFO-saken er delte, - at man kan tale om forskjellige trosretninger innen for den flokk, som bedre enn andre, skulle kunne se nødvendigheten av samarbeide. (Med fire UFO-blader, gjelder det i Danmark, hvor man har: UFO-NYT, UFO-KONTAKT, DANSK UFO TIDSSKRIFT, og UFO-ASPEKT utgitt av FUFOS. Red.) Jeg hadde en gang en naiv forestilling om, at alle vi UFO-interesserte hadde så mange ting til felles, - også motstandere, at det ville være en støtte for oss å arbeide sammen. Men jeg må dessverre innrømme, at karusellturen viste noe annet. De forsøk som jeg har gjort på å få UFO-organisasjonene til å arbeide sammen, eller bare å tåle hverandres meninger, er såvidt jeg kan se løpt ut i sanden. Det er ellers merkeligt, for mange UFO-interesserte abonnerer jo på flere UFO-blader, og er derved medlemmer i flere organisasjoner. Det skulle altså være et grunnlag, for en alsidig og upartisk orientering. Hittil er den uteblitt, men det kan som sagt være, at DUFOC nå kan komme inn i billedet som et samlende organ.

Vi trenger til litt mere system i UFO-arbeidet, det har f.eks. ofte ørgret meg, når noen av artikkelforfatterne i våre blader unnlater å oppgi kildene til det behandlede emne. Artikkelen kan simpelthen ikke vurderes, hvis man ikke har noe å sammenlikne med. Kildeangivelser, de er for dem som selv ønsker å undersøke saken, og hvis vi skal arbeide med muligheter, må vi ha stoffet så direkte fra kilden som muligt, og selv ta stilling til det. Derfor må vi vise hverandre det hensyn, når det er muligt, alltid å oppgi kilden på det vi taler eller skriver om, og ikke på en bederevitende måte, slynge påstander ut, som av noen kan oppfattes som sannheter uten å være det.

Det er et annet problem jeg vil ta frem her, det er UFO-sakens ansikt ut til offentligheten. I det store hele, er folk ikke interessert i UFOer. Det er altså bare min mening, og den er basert på det forhold, at de UFO-interessertes tall formentlig ikke engang er 10.000 her i landet, selv om det siden 1967, har vært gjort meget for å øke deres antall. Også selv om det i Danmark har vært mange gode observasjoner, som nok skulle kunne få folk på andre tanker. Den manglende interesse, kan skyldes mange ting, men en stor del av skylden, bør vi nok legge på det som jeg sa før, at grensen mellom det mulige og det umulige blir flytende når UFOer kommer inn i billedet. Det er ikke riktig plass til den i vårt samfunn. Ingen dansk vitenskapsmann uttaler seg i dag offentlig for UFOenes eksistens. Enkelte regner med dem som en

fjern mulighet. Dette at autoritetene og ekspertene avviser UFO-tanken, er grunn nok for offentligheten til å la dem ligge.

Vi ser i dag enormt kostbare prosjekter bli startet, av de store nasjoner, for å oppfange intelligente signaler ute fra rommet. Man regner med, at det kun er et spørsmål om tid, før vi er i radiokontakt med ujordiske sivilisasjoner. Det synes jeg forøvrigt ikke lyder særlig innlysende, når vi ser på vår egen hurtige tekniske utvikling, men det er da mulig, at man i et rommuseum på en fjern planet, finner noen gamle radioapparater frem og bruker dem til å kontakte oss med, hvis det viser seg, å være den eneste måte vi forstår å bli kontaktet på. - Vi vet også, at samtidig med de store romprosjekter utvikles, søker våre romsonder etter liv på de nærmeste planeter, så vi kan se, at tanken om liv i rommet beskjeftiger vitenskapen på langt mere realistisk måte, enn den hittil har gjort. Når den allikevel ikke tilsynelatende beskjeftiger seg med UFOene, kan det skyldes alt det øvrige ukontrollerbare stoff, som uvergeligt følger med, vi kan si, som et slags psykisk vedheng.

Denne vitenskapelige skepsis eller vegring mot å arbeide med UFO-stoff, må tvinge de ansvarlige innen for UFO-saken, til stadigvekk å bevare en nøktern, teknisk fasade ut mot offentligheten, hvor UFO's innvirkning på teknikk, rapportarbeide, romnytt og fortidsforskning dominerer. Vi må altså vedgå, at fasaden skal være i orden, vi må ha noe gedigent materiale, som nyinteresserte kan bruke. Det må til stadighet være toppfolk som arbeider med dette, selvom deres interesser sikkert er i helt andre sider av saken. En slik idealistisk innsats er en belastning, som kun meget få kan påta seg. Vi må beundre det arbeide, som gjennom årene er lagt i informasjonsarbeidet, men samtidig ønske, at det i fremtiden kunne bli bedre koordinert. Men det er nok en utopi.

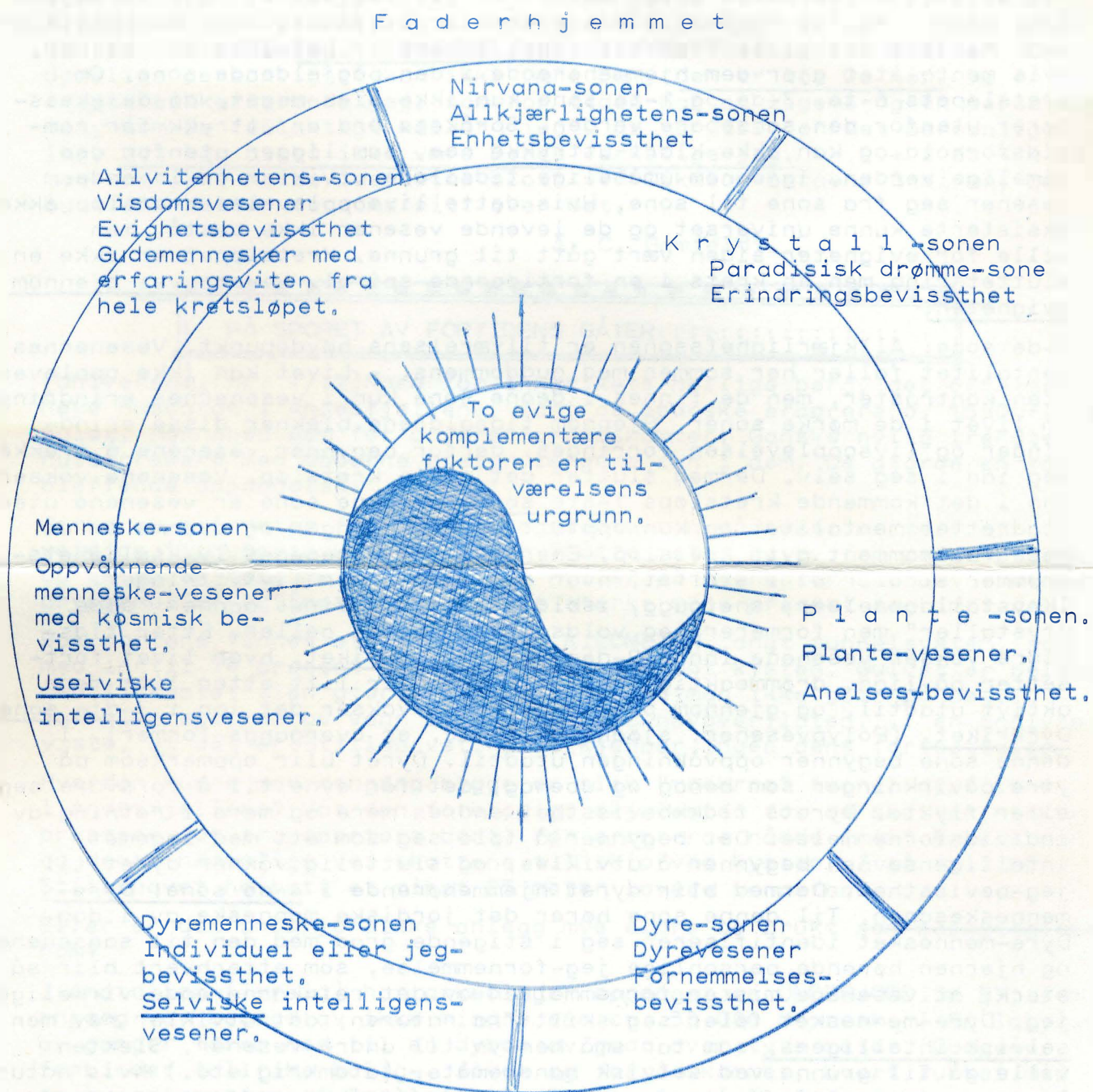
Det kan imidlertid ikke unngås, at vi, som har vært med på karusellen i noen år, ser på fasade-stoffet med avtagende interesse. Vi har det jo travelt med de tilstøtende emner, og mangler ofte anledning til å drøfte og høre nytt om vårt hjørne. Men selv om disse år for mange av oss har betydd, at vi hver for oss befinner oss i en slags isolasjon, som kanskje er nødvendig for å studere videre, er våres livsinnstilling samtidig blitt endret, for mitt eget vedkommende så radikalt, at det vil følge meg resten av livet, og det oppfatter jeg som noe positivt, selvom det for andre, som ikke deler disse interesser, kan se litt spesielt ut. Men hva kan man ønske seg mere, enn et interessant liv, hvor man stadig gleder seg til å lære mere?

Jeg forstår utmerket den bekymring som mange UFO-folk føler ved den vending imot det psykiske, som UFO-saken synes å ha tatt. Med UL-saken i erindring, vil mange frykte, at vi igjen skal komme i en splittelse, som vil skade fasaden utadtil og bringe UFO-arbeidet ennå mere i mis-kreditt. Omkring julen 1967 gikk de UFO-interessertes tall sterkt ned, det kunne bladene jo hurtigt merke, og den offentlige omtale var meget lite rosende. Denne gang tror jeg ikke, at vi skal ta det så tungt, fordi det er en oppdagelse av menneskets indre muligheter, som nå er på vei, ikke bare mellom oss, men mange andre steder. Vi kan se det på artikler i ukebladene og i radio-TV-programmene. Det er en helt annen forståelse og interesse for den para-psykologiske forskning, enn det har vært før. Den menneskelige bevissthet er på vei inn i en tiltrengt utvidelse, bort fra teknikkens grep. Det er ikke lengere tabu å debattere om det er liv etter døden, det er på vei til å bli en vitenskap.

Det blir spennende å se hvilken vei UFO-saken vil komme frem. Det kan være, at den kommer gjennom jordisk romforskning. - Eller som noen hevder, - og vel ønsker, ved tiltrengt inngrep - eller hjelp utenfra. Skal jeg tippe, så blir det fortidsforskningen, som langsomt vil venne folk til det nåtidige problem som kalles FLYVENDE TALLERKENER. (Dansk UFO Tidsskrift, nr. 6 - 1972.)

DET EKSISTERENDE UNIVERS

er den levende guddoms åpenbaring, det er guddommens livsopplevelsesorgan. Guddommen og alle levende vesener er åndeligt-fysiske foreteelser. Den åndelige del er den primære. Tilsammen utgjør de livsopplevelseskretsløpet.

Thi i ham lever, røres og er vi.
(De kristnes bibel)

For den, der er født, er døden vis.
For den, der er død, er ny fødsel vis.
(Bhagavadgita)
En av indias helligste bøker.

De levende veseners
livsopplevelseskretsløp
eller det oppvåkneende
menneskes verdensbillede.

Copyright reserved by
A. C. Gamfeldt,

Omstående diagram forsøker å anskueliggjøre det universelle vesens syvfoldige mentalitet - dagsbevisst erkjent. Menneskets mentalitet er ikke blott dagsbevisstheten, som kun er overflaten. I dypet finnes foruten nattbevisstheten store uklare lag, til hvilke det uten tvivl svarer tilsvarende soner i den universelle mentalitet. Prinsipielt er det "i det store som i det små". I ham lever, røres og er vi. Verdensbilledet skal dog her kun ansues fra klart dagsbevisst synspunkt.

Det veldige universelle vesen åpenbarer sin bevissthet på 7 forskjellige måter, og til hver av disse svarer en livssone, hvor den pågjeldende mentale energi er fremherskende. Sonene er befolket av vesener, hvis mentalitet gjør dem hjemmehørende i den pågjeldende sone. Om kretsløpets 6-te, 7-de og 1-te sone kan ikke sies meget, da de eksisterer utenfor den sansebare verden. Språkets ord er uttrykk for romtidsforhold og kan ikke klart uttrykke noe, som ligger utenfor den timelige verden. Igjennom umåtelige tidsaldre utvikler de levende vesener seg fra sone til sone. Hvis dette livsopplevelseskretsløp ikke eksisterte kunne universet og de levende vesener ikke bestå, men ville for evigheter siden vært gått til grunne. Kretsløpet er ikke en sluttet ring men en krets i en fortløpende spiral. Livets vei gjennom evigheten.

7-de sone: Allkjærlighetssonen er tilværelsens høydepunkt. Vesenernes mentalitet faller her sammen med guddommens. - Livet kan ikke oppleves uten kontraster, men de finnes i denne sone kun i vesenernes erindring om livet i de mørke soner. Gjennom tidsaldrene blekner disse erindringer og livsopplevelsen forringes, derfor begynner vesenene å trekke seg inn i seg selv. Dermed slutter det gamle kretsløp. Vesenerne vokser inn i det kommende kretsløps 1-ste sone, i denne sone er vesenerne uten utadrettet mentalitet og kun opptatt av erindringer og drømme om et mere fullkomment nytt kretsløp. Energier fra vesenernes lyksalighetsdrømmer stråler ut i stoffet, hvor det forårsaker livsytringer. (Krystalldannelser, snefnugg, isblomster etc.) Virus danner "døde krystaller" men formerer seg voldsomt i levende celler. Etter tidsaldre vokser vesenerne inn i 2-den sone: Planteriket, hvor livet fortsetter på lign. drømmeaktig måte, men det blir litt etter litt mere aktivt utadtil, og gjennom overgangsformer vokser det inn i 3-dje sone: Dyreriket. (Polypvesener, sjøanemoner etc. er overgangs-former). I denne sone begynner oppvåkningen utadtil. Dyret blir oppmerksom på ytre påvirkninger som behag og ubehag, det får evne til å forsvare seg eller flykte. Dyrets flokkbevissthet endres mere og mere i retning av individsfornemmelse. Det begynner å føle seg som ett med legemet, intelligensevnen begynner å utvikles, og sluttelig våkner dyret til jeg-bevissthet. Dermed blir dyret hjemmehørende i 4-de sone: Dyre-menneskesonen. Til denne sone hører det jordiske menneske av i dag. Dyre-mennesket identifiserer seg i stigende grad med den til sansene og hjernen hørende personlige jeg-fornemmelse, som etterhvert blir så sterk, at vesenerne mister fornemmelsen av det reinkarnerende virkelige jeg. Dyre-mennesket føler seg skilt fra naturen, det utvikler høy men selvisk intelligens, som tar små hensyn til andre vesener. Slekten ville gå til grunne ved selvisk handlemåte, (atomkrig etc.) hvis naturlovene, som har sin basis i guddommens vesen, ikke medførte, at man høster som man sår. Denne naturlov bevirker, at dyremennesket høster lidelse i kollosalt omfang, hvilket endrer mentaliteten i retning av uselvisk være- og tenkemåte. Denne mentale utvikling vil føre dyremennesket inn i 5-te livssone: Det virkelige menneskerike, det oppvåkne menneskes sone, hvor det dødelige personlige jeg oppgår i det evige reinkarnerende jeg. Det finnes i dag et lite antall oppvåkne mennesker, og selv om antallet ennå er forsvinnende lite, så vil det stadig komme nye til, og med tiden blir det så mange at det helt vil endre livet på jordkloden. Mennesket i 5-te livssone blir gjennom tidsaldrene mere åndeligt og hevet over fysisk levemåte, og sluttelig vokser det inn i 6-te livssone: Visdomssonen. Vesenerne her besitter

erfaringsviten fra hele kretsløpet og blir derfor guddommens redskaper for planleggingen av det kommende kretsløp. Guddommen virker ikke ved "tryllekunst" men igjennom sine organer: De levende vesener. Etter tidsaldrers arbeide i 6-te sone vokser vesenene inn i 7-de sone, hvor alt er liv, lys og altomfattende kjærlighet.

- Den, som føler seg som suverent enkeltvesen med personlighet avgrenset fra alt øvrigt liv, kan neppe godta her beskrevne verdensbillede. Dog husk. De eksisterte da Deres kropp var kun 1 mnd. gammel, men da hadde De ingen personlighet, den har De senere utviklet. Den dødelige personlighet kan ikke være Dem, den er noe De har. De er et evigt reinkarnerende jeg, som for tiden har et legeme og en personlighet, som De feilaktigt kaller "jeg". De var til før det personlige jeg, det kan altså ikke være Deres virkelige jeg. - $2 + 2 = 4$ og man kan ikke motbevise dette blott ved likesom barnene å si æh, bæh, bu. Tenk heller fordomsfritt over det.

A. C. Gamfeldt.

PÅ SPORET AV FORTIDENS GÅTER::::::::::::::::::

(Universum, nr. 1/72) Nord for inkarikets hellige berg, det 6763 meter høye Huscaran i Andesfjellene, fant de spanske erobrere o. 1530 flere huler. Man anså dem for å være forrådsammer. Ganske nylig trengte huleforskere med moderne utstyr lengere inn i dem. De gjorde en forbløffende oppdagelse:

Cirka en kilometer fra inngangen stødte man på seks "porter" av veldige tilhuggete klippeblokker - åtte meter høye, fem meter brede og en og en halv meter tykke. De hvilte på stenkuler anbrakt i ovale dryppehuller og åpnet seg da fire sterke menn presset seg imot dem.

Bak portene finnes et over HUNDRE KILOMETER langt tunnelsystem, som med inntil 14 prosent heldning fører ned mot kysten. Gulvet er belagt med firkantet sten gjort ru og riflet, så man ikke glir på det.

Tunnelen sperres av vann 25 meter under havoverflaten.... en analyse viste, at det er Stillehavet. Ennå kjenner ingen dens fortsettelse.

Hvordan kunne man dengang bygge en slik "moderne" tunnel dypt inne i Andesfjellene? Var den foreløpig skjulested for de skatter, inkaprestene lot transportere bort, før erobrerne nådde frem? Brakte man ad denne hemmelige vei skattene til skip ved kysten. I så fall må Stillehavet ha hatt et minst 25 meter lavere vannstand.

Eller er det underjordiske anlegg mye eldre og brukt som beskyttelsesrom?

I Anatolien (Tyrkia) har arkeologer oppdaget en UNDERJORDISK BY, som engang var bebodd av ikke mindre enn ca. 50.000 mennesker! En labyrint av ganger fører ned til en dybde av godt over tyve meter. Gangene forbinder tallrike bolig-, sove- og forrådsammer, hvert lukket med en overdimensjonert "møllesten". Et stort antall luftsjakter sørget for ventilasjonen, og tallfike kilder ga drikke- og badevann. Man var åpenbart meget renslige, nesten hver bolig hadde et i sten uthugget vaskebasseng. Naturen sørget for, at det året rundt rådde en konstant temperatur på 27 grader Celsius.

Men så mange mennesker er neppe søkt frivilligt fra dagslyset ned under jorden. En eller annen tvingende grunn må ha fått dem til det. Kohlenberg, v. Däniken o.a. mener, at Jordens beboere engang var vitne til fryktelige kamper mellom "guder" og "demoner" fra rommet. Har man her støtt på et håndgripeligt bevis?

J.B.

HAR ET UFO LANDET PÅ KJØLSØYA?

Dette er det spørsmål som har vært stilt i dagspressen i løpet av juni måned. På Kjøløy like ved Bangsund har man funnet svære og merkelige avtrykk i fjæra på yttersiden av øya. Avtrykkene er trekantet med sider opp i 1,5 meter.

Leira rundt avtrykkene er presset opp, og bunnen på de 20-30 cm dype avtrykkene er hard og glatt som et stuegulv. Sporene er spredt over et område på 25 meter midt ute i fjæra.

Etter sporene å dømme har den gjenstand(ene) som har satt disse kommet luftveien, og landet rett ned, idet avtrykkene har glatte og loddrette innsider. Man regner anslagsvis med at trykket for å kunne sette slike spor, må ha vært mellom 5 til 10 tonn. En slik tung gjenstand har ikke kunnet bli transportert til øya med båt. Ved flo sjø er det ikke over 1,5 meter på det dypeste akkurat her.

Det som kan støtte UFO-teorien

er at man i samme periode som avtrykkene må være satt, har hatt sterke forstyrrelser på TV'en fredag den 9. juni og delvis også dagen etterpå. Dette gjaldt alle som var tilknyttet omformerer på Bangsund. Televerket har ikke registrert noe galt med omformerer, mens det for seerne har vært umulig å se noe på skjermen den kvelden. Det hadde begynt med alminnelig rulling av bildet, og endte med at det bare var streker å se på etter hvert. Lørdag var forholdene imidlertid igjen bra.

FORSVARET HAR OGSÅ VIST SIN INTERESSE, idet de etter at avisene skrev om saken har hatt fotofly to dager over området. Namdal Arbeiderblad som har hatt en journalist ute på øya, har tatt endel fotografier, som senere er overlevert myndighetene, "om disse skulle ha interesse av å granske filmen".

RADIOAKTIVITET

Norsk UFO Center har undersøkt leira i området, og undersøkelsen viser at avtrykkene inneholder radioaktivitet, som imidlertid svekkes merkbart i løpet av få dager. Lederen for N-UFO-C, K. Stenødegård, sier at dette tyder på at radioaktiviteten ikke er naturlig men er tilført leira, tydeligvis av gjenstanden(e) som har stått der.

EN KJEMPESTOR, RØDGLØDENDE DISKOS

ble av far og sønn, som ønsker å være anonym, sett over en skogkam i Haltdalen en tid før avtrykkene ble kjent. Det som var spesielt uvanlig ved denne observasjonen, var at mens de iakttok objektet

GIKK KLOKKENE DERES M O T S A T T V E I.

Etter gjentatt forespørsel til Stenødegård, har han bekreftet at dette virkelig skulle ha vært tilfelle.

For tiden undersøkes saken nærmere av Norsk UFO Center, og fremkommer det vesentlig nytt senere, skal vi bringe det videre i FAKTA? når det foreligger.

Aktuelt kan det også være å nevne, at det ikke bare er disse anonyme som har iakttatt objekter i området. Det skal være flere observasjoner fra samme område og i samme periode, og i lokale aviser har også navngitte personer stått frem og fortalt om iakttagelser av UFOer.

DET UMULIGE

E N D R Ø M

Hentet fra: "For hus og hjem" nr. 12 desember 1904 (19. årgang).

Jeg førtes i drømmen til Nordtyskland noen århundrer tilbake i tiden. I et værelse satt en gammel fyrste hensunket i dype tanker. Han var nettopp ferdig med sin middag. Solen skinte inn gjennom de fargelagte vinduer på ekebordet med dets sølvfat og forgylde beger. Skjønt solstrålene lo av glede, var den gamle herre plaget av melankoli. Da trådte en høy, mager mann i prestelig drakt inn i værelset; i hånden holdt han en gammel bok.

"Velkommen Deres høyærværdighet!" sa den gamle fyrste. "Hva har De der? Sitt ned!"

Den magre mann, som var fyrstens kapellan og bibliotekar, bøyde seg for sin herre og inntok ydmykt den anviste plass.

"Deres høyhet", sa han langsomt og høytidelig, "jeg har funnet en merkelig bok".

"Alle helgener være priset! La oss høre hva som står i boken, Deres Høyærværdighet".

"Det er profetier, Deres Nåde, meget besynderlige profetier". Og han begynte å lese: "Gud alene være pris og ære i all evighet. Andre tider skal forvisst komme. Lyset i menneskene skal skinne klart. Det skal komme en dag da nasjonene skal sette seg opp mot den "Hellige Fader" og mene, at de hverken behøver den ene saliggjørende kirke, Guds Moder, eller helgenenes mellomkomst for å bli frelst".

"Fordømt kjetteri!" skrek den gamle fyrste, men la ettertenksomt til: "nå ja - hvem vet!" og småleende tømte han sitt beger. (Hvorfor småle han? Det forstod jeg ikke. Kanskje av vinen - kanskje av morsomme tanker?) Men Kappellannen fortsatte:

"Jeg taler sanhet. Det skal komme en tid da folkene skal reise seg mot sine verdslige herrer, og ville regjere seg selv".

"Dumheter!" ropte den gamle herre og slo knyttneven i ekebordet. "Dumheter! Hvordan skal folkene kunne regjere seg selv? Forteller ikke Deres bok likeledes at de akter å styrte Gud fra hans trone. Orden og skikk må man ha.....Pakket kan ikke regjere seg selv! Nei noe slikt er umulig! Jeg vil ikke høre mere".

Og drømmen førte meg til det 18nde århundredes sluttning.....Jeg befant meg ennå i det samme slott og i samme værelse, men det var meget forandret.

I kabinettet, som det nå kaltes, satt en eldre herre. Det var lett å se at han var en av den gamle fyrstes ætlinger. Han røykte og leste en avis. Det banket på døren, og en herre trådte inn. Han hadde briller og så meget lærd ut. I hånden holdt han den lille bok som jeg allerede har omtalt. "Nå min lærde herre", sa den lesende vennlig, "har De funnet noe merkelig?"

"Ja, Deres Durchlauchtigheit", svarte den lærde. "Jeg har funnet en liten bok, som inneholder meget besynderlige profetier, tillater De at jeg leser noe fra den?"

Hans Høyhet nikket, og lyttet til de ord som forut er anført.

"Bien!" sa fyrsten. "Det skulle være morsomt å vite om min stamfar har lest dette. Profetiens første del har gått i oppfylldelse, den andre del kommer det nok også til å gå likedan med. Står det ellers noe i boken?"

Den lærde leste: "Sannelig sier jeg Dere, det skal komme en tid da

menneskene skal kunne komme frem på jorden og i vannet ved hjelp av damp, uten hester og seil",

"Sublimt" sa Hans Høyhet. I dampen gjenfinnes jo ildens kraft, det finnes ingen grense for hva den kan utrette". Og han nikket ettertenksomt, som om han forsto hvordan det skulle gå til.

Den andre fortsatte: "Og de skal lage lys uten ild. Menneskene i den gamle verden og i den nye skal kunne samtale med hverandre med tegn-
språk under oceanet. Båret på en tråd skal deres stemme fornemmes på milevid avstand. Ord og toner skal de oppfange og la dem lyde på nytt etter århundrer".

"Men min kjære doktor", sa fyrsten utålmodig, "dette er jo rent nonsens! Lys uten ild! Konversasjon fra Europa til Amerika! Bevare ordenes klang! Hvordan skulle det gå til? Hva jeg nå sier skulle således gjentas om århundrer! Nei, den evige har dog forbeholdt seg noen prerogativer! Det finnes grenser som menneskene ikke kan overstige. Hva De nu har sagt, det er umulig! La oss tale om noe annet".

- - - - -

Fremdeles førte drømmen meg bort - i tiden men ikke i rummet. Jeg befant meg fremdeles i det lille kammer, men i slutten av det nittende århundre. Værelset var forandret til et laboratorium. Det var let å se at en kjemiker arbeidet her, overalt såes kolber og rør.

En kraftig mann satt og leste. Da trådte en tjener inn. "Herr professor", sa han idet han rakte ham den lille bok, "jeg har funnet dette lille bind i arkivet. Jeg trodde at det....." "Godt avbrøt den annen, og tjeneren forsvant. Da gikk det plutselig opp for meg, at også denne herre var en ætling av den gamle fyrste. Professoren åpnet boken og leste. Jo mer han leste, desto mer forundret ble han: "Besynderlig, høyst besynderlig!" mumlet han, "telegraf, telefon, fonograf, alt har seere sett i forveien". Og han fortsatte å lese:

"sandelig sier jeg dere, det skal komme en tid, da menneskene skal forstå at det kun finnes en materie, en kraft, en lov".

"Javisst" sa han, "men alt dette har hittil bare vært en drøm", og han fortsatte:

"For ånden er alle tings substans. Når de finner Kristus i dypet av sin egen sjel, da er sinnsmenneskenes tid forbi, da skal en slekt av åndsmennesker regjere jorden. Likesom de kjødelige mennesker hersker over dyrene gjennom sjelens makt, så skal de nye mennesker herske gjennom åndens makt....."

"Hva er dette for smøreri? Kristus, - ånd, åndemennesker.....? umulig, aldeles umulig!"

Og professoren kastet boken på ilden.

- - - - - o o o o o o o o o - - - - -

STRØTANKER - om fremtid. (NYT, mai 1972):

Vær glad for, at du ikke kan se inn i fremtiden. Fremtidens sorger ville knuge deg til jorden i dag. Fremtidens gleder ville være oppbrukte, før du nådde dem.

Hva du skal høste i fremtiden - må såes i nåtiden - på den åker som fortiden har beredt.

Fremtiden tilhører dem, som kan leke med barns leketøy, le hjerteligt av "vandede" vittigheter, danse til musikken, når de er alene, - og som aldri hører opp med å forundres.

- - - - - o o o o o o o o o - - - - -